

O p o n e n t s k ý p o s u d e k

k disertační práci Mgr. Jakuba Svobody " Odpovědnost za vadu u smluv o dílo ".

Disertační práce by mohla na první pohled vzbuzovat dojem, že její autor zvolil téma všední a nezáživné. Přesto však tomu tak není.

Přes zákonnou úpravu, snažící se o úplnost a preciznost dochází v praxi při aplikaci práv z odpovědnosti za vadu u smluv o dílo k řadě nejasností, které mnohdy končí pochybnostmi, zda tu právo je, anebo není.

Tuto problematiku se doktorand pokouší objasnit cíle-
ným systematickým vysvětlením, jaký je vlastně současný stav právní úpravy, její interpretace a aplikace.

Doktorand správně vychází z toho, že základním pojmem vymezení smlouvy o dílo je provedení díla a že předmětem smlouvy o dílo tedy není věc jako předmět díla, ale činnost zhotovitele díla. V tomto smyslu potom obecná úprava smlouvy o dílo v občanském zákoníku zahrnuje dva subtypy, a to smlouvu o zhotovení věci na zakázku a smlouvu o opravě a úpravě věci.

Obchodní zákoník má komplexnější úpravu. Za současné situace, kdy mnohé vztahy mezi občanským a obchodním zákoníkem nejsou v praxi beze zbytku vyřešeny, přináší disertační práce řadu řadu konkrétních námětů, jejichž řešení vychází ze základní teze vztahu obchodního zákoníku vůči občanskému jako vztahu zvláštního zákona vůči zákonu obecnému. Výklad na str. 16 a následujících dokazuje, že disertand problematice rozumí a vyvozuje z ní správné závěry. To platí též o výkladu, týkajícího se relativních a absolutních obchodů, zejména na str. 19 a následujících.

Pro pochopení problematiky disertand také správně zvolil pasáže práce, obsažené na str. 23 a následujících, pokudk tam uvádí znaky rozlišení smlouvy o dílo a podobných smluvních typů. Neopomenul se zabývat také zásadní otázkou vztahu smlouvy o dílo a smlouvy kupní. Disertand se zde zabývá otázkami, které by neměly být opomenuty, zejména při přípravě nového občanského zákoníku, jehož úprava by měla problematiku ujasnit a upřesnit.

Disertand pamatoval také na vymezení rozdílů mezi smlouvou o dílo a smlouvou pracovní.

Zvláštní pozornost si zaslouží výklad ke spotřebitelským smlouvám. Lze plně souhlasit s tím, že spotřebitelské smlouvy nejsou nově upravované smluvní typy.

V názoru na uplatňování absolutní a relativní neplatnosti při vadách smluv lze plně souhlasit s autorem disertace, že současná kvalifikace vad ve prospěch absolutní neplatnosti neodpovídá potřebám občanskoprávních a obchodních vztahů a v nových kodifikacích by měla být redukována.

Plnění " aliud " je zajímavým problémem. Autor si správně pokládá otázku, zda jde o návrh na změnu původní smlouvy a s jeho závěry lze souhlasit.

V dalších částech práce, týkajících se odpovědnosti za vady výrobků lze s názory disertanda plně souhlasit.

Závěrem je ovšem potřebné si položit základní otázku, v čem disertační práce přináším nové přístupy a nová řešení ke zvolené problematice.

Ačkoliv disertand v mnoha směrech se s předmětem disertační práce vypořádal " bezproblémově ", přece jen v současné době, kdy se pracuje na nových kodifikacích občanského práva, které se dotknou i práva obchodního, má i pro normotvorbu význam sumarizace problémů k jednotlivým částem platné právní úpravy. Ta totiž umožňuje, aby obsah nové připravované úpravy byl pojat stručněji, přehledněji a srozumitelněji, než je tomu dosud.

Disertand prokázal, že právní úpravu a její problémy zná, dovede také rozpoznat potřeby jejího dalšího vývoje, nevyhýbá se ani potřebě jejího dalšího dotváření a protože i po formální stránce vyhověl požadavkům, kladeným na disertace, mám za to, že není překážek k tomu, aby mu byl přiznán příslušný akademický titul.

V Brně dne 29.července 2009

JUDr. Oldřich Jehlička CSc.,

